

30 SEPTEMBER 2021

WOORDJE VAN EEN VOORZITTER

Beste oud-leerling

meer dan een jaar geleden las je de vorige editie van Schakel. We blikten terug op onze laatste pre-corona activiteit (het Mosselseest in januari 2020) en hoopten met z'n allen jullie snel terug te kunnen ontvangen op een volgende activiteit. Helaas...

Na anderhalf jaar zonder activiteiten kunnen we jullie vandaag wel aankondigen dat ook wij terug opstarten (onder voorbehoud van alsnog wijzigende maatregelen). Op 16 oktober verwelkomen we heel graag onze jongste oud-leerlingen op onze 'Night Out'. Op 19 november organiseren we samen met de ouderraad de traditionele Spellenavond, waar iedereen uiteraard ook welkom is. Verderop vind je de uitnodiging voor beide activiteiten terug.

Binnen het bestuur van de OLB besliste voorzitter Luk Van Beneden net voor onze corona-break om na 9 jaar de fakkel door te geven. Luk blijft zich wel actief inzetten binnen het bestuur en de werking. Nancy Van De Putte (uitgangsjaar 1992) en Jan Vanroose (uitgangsjaar 2006) nemen samen de voorzittersfunctie over. We willen, in naam van het bestuur, Luk heel erg bedanken voor zijn vele werk voor de OLB in de afgelopen jaren!

We wensen jullie veel leesplezier in deze Schakel, die er (weeral) wat anders uit ziet dan anders. Geen terugblikken op activiteiten van de olb, gelukkig wel wat activiteiten van de school zelf én enkele interviews met oud-leerlingen.

Heel graag tot op één van onze volgende activiteiten!

Bestuur oud-leerlingenbond Don Bosco Kortrijk

IN DIT NUMMER:

WOORDJE VAN EEN VOORZITTER	1
INTERNAAT 2.0	2
BOSCO FM	4
OP DE KOFFIE MET	6
PIETER DE PRAETERE	9
JOHAN DE TAVERNIER	11
REBECCA KINTS	14
E-TWINNING	15
O&O	18
IGARSS	19
FAMILIENIEUWS	22
OLB NODIGT UIT	24
TEN SLOTTE	
FACEBOOK WEBSITE	

OLB's night out -16/10

Spellenavond - 19/11

Night out

16 oktober

-

Spellenavond

19 november

INTERNAAT 2.0

In juni 2019 kondigden de salesianen hun vertrek uit Kortrijk, in augustus 2019, aan. Dit sloeg bij velen in als een donderslag bij heldere hemel.

Dit had verstrekkende gevolgen, denken we maar aan de misvieringen op zondag, de salesiaanse aanwezigheid binnen de scholen, binnen de opvoedende gemeenschap, ... Anderzijds zagen we vanuit internaat Kinderland een unieke kans: al jarenlang kampen we met een grotere vraag dan het aanbod dat we konden bieden.

Gedurende de voorbije 20 jaar groeide het internaat van 50 naar 86, mede door herstructureringen binnen het internaat, maar ook door het dalende aantal zusters, waardoor er kamers vrijkwamen.

Internaat Kinderland is intussen uitgegroeid tot een vaste waarde binnen de internaatwereld, vooral voor kleuters en lagere school kinderen, maar er waren ook al heel wat jongeren doorgegroeid vanuit het lager naar het secundair. Zij lopen dan hoofdzakelijk school in het Don Bosocollege.

Het gebouw van de salesianen bleek een mogelijkheid om een internaat in te vestigen. Nadat we deze piste voorgelegd hadden aan de raad van bestuur volgde in augustus een verkennend gesprek met de salesianen en directies van de scholen. Hierna ging het snel, we bekeken wat er nodig was om dit te kunnen oprichten, dit bleek echter een heuse opgave! Hoewel we een autonoom in-

ternaat zijn, bleek al snel dat we de toelatingen nodig hadden van de schoolgemeenschappen van de lagere school alsook het secundair, daarnaast moest ook de dienst internaten hun goedkeuring geven. Dit alles nam enkele maanden in beslag. We bleven uiteraard niet bij de pakken zitten en contacteerden verschillende aannemers en werkten een ontwerp uit hoe het er zou kunnen uitzien.

Begin december begonnen we aan de ontruiming van het gebouw. Dit was echter niet op één dag gebeurd. Eind januari organiseerden we een ouderavond, ter ere van het feest van Don Bosco, waarbij we de ouders en internen onze droom voorlegden. We konden hen een rondleiding geven in het leeggemaakte gebouw. Er waren enkel positieve reacties en hoopvolle verlangens.

In februari kregen we dan het verlossende nieuws dat de oprichting goedgekeurd werd. We schoten meteen in actie en begonnen met de verdere plannen uit te werken en aannemers aan te werven. We kozen voor lokale aannemers met een Don Bosco link.: DTA projects, oxfloor multistep, sanitair Huys, DWW electro, Afkor, Lascom, Dekor Messiaen, Secuver en Planckaert technics. Zij gaven onze droom echt vorm! Ook vanuit Cera kregen we steun, zij kwamen deels tussen in de aankoop van de bedden en matrassen.

INTERNAAT 2.0

Intussen werden ook de verschillende financiële mogelijkheden bekeken, de piste van subsidies vanuit het ministerie van onderwijs bleek al snel een meerjarenplan waarop we niet konden wachten. Er was binnen het internaat zelf een mooi startbudget en vanuit de zusters werden de nodige fondsen vrijgemaakt, omdat zij ook in dit mooie project geloofden.

We waren volop bezig met de verschillende aspecten van het project toen covid-19 hard toesloeg en de regering besliste om de scholen te sluiten.

Dit was het sein voor Tom Bekaert om in 'werkquarantaine' te gaan in het gebouw. In de maanden maart, april en mei werd de binnenkant van het gebouw volledig uit- en afgebroken. Alles werd eruit gehaald: sanitair, chauffages, vloerbekleding, wanden tussen de kamers, elektriciteit, plafonds, ... kortom enkel de buitenmuren bleven staan.

Nadat we in april de laatste goedkeuring kregen vanuit de bevoegde onderwijsdiensten en een akkoord met de salesianen bereikten over de erfpacht van het gebouw en een deel van de aanpalende tuin, schoten we pas echt uit de startblokken.

De plannen werden gefinaliseerd, ondertussen bleven we verder ontruimen en opruimen, om dan eind juni te starten met de renovatie van het gebouw. De werken verliepen vlot, we kenden weinig tegenslagen in het renovatieproces. Het project kreeg dag na dag meer vorm!

Hoewel de kamers op Kinderland beschikbaar waren, moesten we een "tijdelijke vestigingsplaats" hebben. Deze mocht niet in internaat Kinderland zijn, aangezien we van hieruit de afsplitsing deden voor het nieuwe internaat. We konden

terecht in D-hotel, waar we tot aan de herfstvakantie verbleven.

We brachten alles in gereedheid om het internaat te openen op zondag 8 november 2020, maar dit werd noodgedwongen uitgesteld met een week aangezien de herfstvakantie met een week verlengd werd omwille van de vele covid-besmettingen. De internen kwamen in die week hun kamer inrichten en de eersten bleven slapen op zondag 15 november. De eerste weken zijn alvast vlot verlopen en de internen zijn heel enthousiast over het gerealiseerde project.

Omwille van de covid-19 maatregelen en richtlijnen is een officiële opening en inhuldiging niet makkelijk, maar we willen jullie met veel plezier ontvangen in ons nieuwe 'huis', grenzend aan de grote 'speelplaatsen', op eenzelfde domein met de 'school' en met mensen die 'geloof' in jongeren vooropstellen!

Zo zie je maar dat de droom van Don Bosco vandaag de dag nog steeds levendig gehouden wordt en dat er vanuit een eerder negatieve boodschap toch iets moois kan groeien. Dit door en voor oud-leerlingen en leerlingen van de campus Don Bosco te Kortrijk.

BOSCO FM

DE VERRASSENDSTE RADIO

Bosco FM ontstond in december om de ietwat een-tonige lockdownperiodes wat kleur te geven. Na de gesmaakte twee eerste edities van Bosco FM (De Warmste Schoolradio, 23 december '20 & De Liefste Schoolradio, 14 februari '21) vatte de enthousiaste ploeg radiomakers de idee op om voor de derde editie de vaste studio van Quindo te verlaten en ... uit te zenden vanop de speelplaats. Het concept werd omgegooid om te blijven vernieuwen en zo werd op 18 april plaats gemaakt voor De Verrassendste Radio.

Voor dag en dauw kwam de ploeg samen om 'de studio' op te bouwen en om 10u. te starten onder de overdekte speelplaats van de nieuwbouw. De luisteraar kreeg een mooi aanbod waarbij zowel de huidige generatie leerlingen zich aangesproken voelde en ook de oud-DBK'ers stemmen hoorden uit hun schoolperiode. De bedoeling was te verrassen en dat lukte aardig.

Zo vertelde Tara Libbrecht over haar passie voor het valschermspringen en had Sabine Lachat het over haar deelname aan The Masked Singer DBK. Céline Godefroidt en Anne Crepel deelden hun passie voor dans. In een best emotioneel interview had Stef Vansteenberge het over vzw Lete, een project ter nagedachtenis van een overleden vriend. Arne Vandemaele en Sofie Dehullu kregen dan weer een heleboel netelige vragen voorgeschoteld en met oud-leerling Michiel Devlieger blikten we terug op het ontstaan van de tv-hit De Mol.

Broos Claerhout en Dieter Rigole stelden respectievelijk Quindo en het CKG voor. Mentalist Gili verraste Marcel en Theo van de derdes en de leerlingen van het vijfde leerjaar van Kinderland konden naar harten-lust vragen stellen aan Jeremy Vandoorne, bekend als Xavier van Rox. Frank Geirnaert en Sylvie Declercq lieten hun verborgen talenten zien en Eveline Leman zong een prachtversie van 'The Letter'. Renaat De Deyghere had het over zijn laatste jaar in DBK en Charlotte Beyst keek tevreden terug op haar Masked Singer DBK-avontuur. 'Besties' Amendine & Marie-Julie, Eva & Laura en Margot & Louise vertelden over de kracht van hun vriendschap en Jotte Malisse en Jeppe Rémy over ondernemen op jonge leeftijd. We brachten een boeiende babbel met Maya die deelneemt aan het EK muurklimmen en Jonas liet weten hoe hij mensen aan het dansen brengt als DJones, ook collega DJ Remedy was van de partij.

Oud-leerkracht Bea Maenhout mocht een uur aanschuiven voor een diepte-interview gelardeerd met fijne getuigenissen van onder meer Greet Bekaert en De Verrassende Schoolradio werd volgens de goeie Salesiaanse traditie afgesloten met een sfeervol avondwoordje, dit keer van Sammy Degroote. De Bosco FM-ploeg bestaande uit Simon, Joran, Alexander, Ewout, Margot, Karen, Martijn, Louise, Paul, Arthur en Steven vertrok nadien moe, maar meer dan voldaan.

BOSCO FM OP SINKSEN '21

Op zaterdag 22 mei kreeg onze schoolradio dan de buitenkans om deel te nemen aan de Kortrijkse Sinksenfeesten. We kozen er deze keer voor om zes jonge duo's uit het eerste jaar te laten debuteren. In de schaduw van de Broeltorens presenteerden Aya, Margot, Estelle, Nora, Elisa en Esther voor het eerst op de radio en ... ze deden het super! Met veel enthousiasme en goed voorbereid gingen ze er helemaal voor. Daarnaast zorgden Leona, Pauline, Esther, Elisa, Gioémi en Helena, van wie enkelen deelnamen aan The Masked Singer DBK, met enkele live gezongen liedjes voor flink wat kippenvel. Heerlijk!

Alexander nam het technische luik voor zijn rekening en Martijn zorgde voor de updates op onze site. Paul Vincke en Steven Verhamme coachten de jonge garde die dankzij Medialab Quindo zich kon laten zien en horen aan de stad Kortrijk. Dankjewel aan iedereen die voor of achter de schermen mee hielp en aan de ouders die kwamen supporteren ter plaatse.

En zo eindigt het eerste jaar van een uniek project waarbij leerlingen en leerkrachten samen vier keer iets moois konden realiseren. Helemaal in de voetstapen van Don Bosco.

Bezoek zeker onze site [bit.ly/3ijIMPd](https://sites.google.com/view/bosco-fm) (langere versie <https://sites.google.com/view/bosco-fm>) als je alle uitzendingen van het afgelopen schooljaar nog eens opnieuw wil beluisteren. Je kan er ook de foto's, trailers en filmpjes bekijken met een unieke blik voor en achter de schermen.

Oh ja, op Spotify vind je al onze playlists terug met niets dan fijne muziek. Echt iets voor een zorgeloze vakantie! Geniet ervan en radiogroeten van de hele ploeg.

STEVEN VERHAMME

Op de koffie bij oud-leerlingen...

Steven Verhamme

PIETER DE PRAETERE

In mijn les 'Taal & Cultuur' zat iedereen met open mond te luisteren naar het verhaal van oud-leerling Pieter De Praetere. Tijdens een van de aria's die hij zong, werd het oververdovend stil. De countertenor was te gast om te vertellen over zijn job die tegelijk zijn passie en hobby is.

“Wat je talent ook is, stop het niet weg, maar durf het te gebruiken. Ga je eigen weg, volg je hart en trek je zo weinig mogelijk aan van wat de rest van de wereld ervan denkt.” Een krachtig getuigenis van een groot talent dat in binnen- en buitenland een stevige reputatie heeft uitgebouwd.

Wanneer was jij hier een vlijtige leerling?

Ik ben hier in 1998 gearriveerd en bleef de volle zes jaar. In 2004 trok ik de deur van het college achter me dicht. Ik woonde toen in Bissegem en met een groepje leerlingen uit de lagere school kozen we heel bewust voor Don Bosco. Het was de periode waarop ouders kampeerden voor de schoolpoort om hun kinderen in te schrijven, maar mijn broer was hier al leerling en dat hielp om hier ook te starten. De school was immens populair, er startten in die periode zowat 200 eerstejaars. DBK was in het Kortrijkse een echte hype. Ik kwam uit een typische jongensschool terecht in een gemengde omgeving, maar voor mij was dat toch niet zo'n grote aanpassing. Ik volgde toen al muziek en daar werden de klassen altijd bevolkt door jongens en meisjes.

Je was een veelzijdige student met veel talenten die voor Latijn koos in het eerste jaar.

Het was een evidente keuze om in die richting te starten. Ik had goeie punten in het zesde jaar en mijn ouders waren mensen met een culturele bagage. Ik heb er in geen geval spijt van gehad dat ik

Latijn heb gevolgd. Op mijn periode in DBK kijk ik trouwens over de hele lijn positief terug. Als 33-jarige kan ik nu ook terugblikken (lacht). Ik ben echt gevormd in die periode. Ik was een jongen die vooral veel indrukken inwendig heeft verwerkt. Door de 'evidente' groepsdruk hield ik bepaalde dingen gewoon voor mezelf. Daarvoor moeten scholen en opvoeders altijd waakzaam zijn. Zo hield ik me de eerste jaren eerder op de vlakke, terwijl ik best wel een extraverte jongen ben. Je was in die periode ofwel cool ofwel was je dat niet. Ik denk dat ik, door geen kleur te bekennen, geruisloos aan beide ben ontsnapt. Ik liep niet te koop met wie ik was.

Zag je daar van af in die periode?

Op zich vond ik het niet erg. Als je met alles te koop loopt, wordt het al snel oppervlakkig. Ik was niet de fan van MTV en droeg ook geen skateschoenen. Dat waren in die tijd de dingen die jongeren belangrijk vonden. Het was geen juk op mijn schouders. Twee mensen hebben me wel geholpen : de toenmalige directeur Bart Decanq sdb en Frank Geirnaert. Zijn lessen Frans sloegen aan omwille van zijn enorm gepassioneerd lesgeven. Hoe hij 'zijn ding deed', dat sloeg aan bij leerlingen. Frank is eigenlijk een acteur en een heel authentieke mens, met wie ik connectie had op verschillende vlakken. Zowel Bart als Frank waren ankerpunten voor me, ze lieten me geloven dat ik niet de enige was die hield van klassieke muziek. Bart stopte me ook ooit een cd'tje met heerlijke klassieke muziek toe en dat was voor mij een echte openbaring. Bach is zo mijn eten en drinken geworden.

Hoe belangrijk was het Salesiaanse project voor jezelf als groeiende tiener?

Hoe de school erin slaagde om de filosofie van een man uit te dragen op een heel hedendaagse manier strekt tot voorbeeld. Het pastorale is daarbij belangrijk, maar gaf voor mij niet de doorslag. Het is vooral de omgang met mensen die ik hier heb geleerd, die heb ik enorm positief ervaren. De geest van Don Bosco wordt vooral uitgedragen door de meeste mensen die hier werken. Noem het de hartelijkheid.

Wie van de leerkrachten was, naast de mensen die je al noemde, een soort gids in de ontdekking van jezelf?

Iemand als Mia Dendooven was voor mij ook erg belangrijk. Ze heeft me enorm begeistert en toonde oprechte interesse in wie ik was, ook in mijn kleine kanten. Ik

heb ook veel gehad, ook later in mijn professionele ontwikkeling, aan Bernard Verstraete. Hij gaf in de derde graad les op universitair niveau. Hij was mijn titularis in het zesde en zei nooit veel, maar als hij sprak, dan drong het wel stevig door. Zo zei hij me op 't eind van de zesdes dat hij geloofde dat ik de nieuwe Jan Declair zou worden. Daarmee blies hij me helemaal van mijn sokkel. Nu kan ik tegen mezelf zeggen dat ik een volwaardige artiest ben die er zijn brood mee kan verdienen, maar het heeft lang geduurd eer ik dat kon aanvaarden bij mezelf. Ooit was het zingen voor mij gewoon een hobby, maar op een dag moet je jezelf overtuigen dat het gewoon je dagelijkse job is. Ik wil ook graag Betty Debuck en Frank Lejaegere vermelden. Beide hebben me onderweg in Don Bosco een hart onder de riem gestoken in de zoektocht naar mezelf.

Het artiestenbestaan is erg onzeker, hoorde ik al van enkele andere oud-leerlingen die in deze reeks aan bod kwam. Boezemt je dat nooit angst in?

Ik ben nu op een punt gekomen dat ik hierin berust, ik laat mezelf hierdoor niet opjagen, ik heb mijn niche gevonden en voel me er thuis. Naast de concertzaal, zit ik zit veel in het theater, waar ze me graag zien komen. Als klassiek zanger kan ik blijkbaar namelijk ook acteren, wat niet evident is. Met

die talenten op zak neem ik deel aan audities en zorg ik ervoor dat ik genoeg concerten en theaterproducties heb. Ik probeer zelf ondernemend te zijn en dingen uit de grond te stampen.

Je was al je hele jeugd muzikaal, maar toch koos je op je achttiende voor Taal- en Letterkunde. Waarom?

Ik vond me nog niet zeker genoeg om naar het conservatorium te gaan, ook al deed ik toen al succesvol toelatingsexamen in Brussel. Na mijn studies heb ik nog zes jaar als HR-consultant in de Gentse Volvofabriek gewerkt vooraleer mijn ontslag te geven en toch voluit voor die carrière te gaan. Ik ben een beetje zoals Kim Clijsters: het duurt altijd wat langer eer ik uit de startblokken kom, ik heb altijd een paar games nodig om helemaal op dreef te zijn (glimlacht). Wellicht heeft Bernard Verstraete me ergens toch wel beïnvloed in die keuze. Ik koos voor een veilige, superinteressante richting die me de basis heeft gegeven voor wat ik nu doe. Ik voel nu appreciatie in artistieke kringen omdat ik belezen ben. Ik vind taal sowieso belangrijk. Taal is als een orgel zei een prof ooit. Je moet alle registers kunnen bespelen en je daarmee aanpassen aan elke situatie. Hoe meer je dat beheerst, hoe rijker je taal.

Er is veel te doen over de kwaliteit van het onderwijs en de invulling van de verschillende vakken. Krijgen muzische vakken voldoende tijd en aandacht toebedeeld?

Ik zou het aandeel toch wat verhogen en dat al vanaf de lagere school. Zo mis ik een vak als zang. Het samen zingen zou een dagelijkse evidentie moeten zijn, ook al is het niet van deze tijd. Het is bijna iets gènants geworden, mensen durven niet meer te zingen tenzij ze naar een voetbalwedstrijd gaan en daar uit volle borst en ongegeneerd staan te zingen. Als je dan toch iets muzikaals aanbiedt, mag het niet te snel verzanden in het commerciële genre. Het kan soms heel interessant zijn om te werken met eenvoudige meerstemmige traditionele wijsjes die iedereen kan meezingen waardoor elke stem aan bod komt zonder dat de leerling zich moet forceren. Laat de jongerencultuur zijn waar ze goed in is, organisch en creatief ontstaan extra muros, buiten de lijntjes, die moet je niet op school herhalen. Je moet als school wel datgene aanbieden waarmee de jongere haast nooit in contact komt. Het is

trouwens opvallend hoeveel mensen uit mijn DBK-generatie in de artistieke wereld zijn beland : Nata-shia Kelly is nu aan het toeren als jazz-zangeres in grote zalen en ook de schrijvers Korneel Derynck en Jonas Bruyneel maken furore. Dat is wel opvallend omdat het muzische in ons middelbaar toch beperkt was. Misschien was het toch de geest van Don Bosco die me de ruimte gaf om dat verborgen artistieke kantje te ontdekken. Hier kreeg ik het spreekwoordelijke duwtje om die andere ik te ontdekken.

Dat klinkt allemaal heel positief, maar ergens was je ook een rebel?

Niet echt, maar ik sprak mijn leerkrachten er soms toch op aan om ons iets aan te bieden waarvan ik vond dat iedereen het moest leren kennen. Zo gaf ik een leerkracht Engels de tip om het over Shakespeare te hebben nadat ze aangegeven had om dat volledig over te slaan. Ik zou het jammer, misschien zelfs schandalig gevonden hebben dat ik de enige van de klas was die de schrijver kende. Die literaire 'canon' moet te allen tijde worden aangeboden. Als één leerkracht kan beslissen of de leerlingen wel of niet van Shakespeare zouden horen, dat kon ik niet laten gebeuren (lacht). Tijdens mijn laatste jaren hier had ik best wel een uitgesproken karakter dat redelijk actief was. In het schooltoneel en in de leerlingenraad liet ik me horen. Maar mijn echte talent hield ik verborgen tot de avond van de diplomering. Toen zong ik bovenaan in het oksaal in de kapel een klassieke aria. Plots vroeg iedereen zich af wie Pieter De Praetere was.

STEVEN VERHAMME

Dit interview werd net voor de eerste lockdown afgenomen. Alle info www.pieterdepraetere.com en ook op facebook!

Op de koffie bij oud-leerlingen...

Steven Verhamme

JOHAN DE TAVERNIER

Vandaag gaan we in deze rubriek ver terug in de tijd. Hoe boeiend is het terug te keren naar de jaren '70 van de vorige eeuw? Johan De Tavernier spoelde in 1973 op het toenmalige internaat aan om er drie jaar later af te zwaaien.

45 jaar geleden trok de hoogleraar aan de Leuvense Universiteit dus de deur van DBK achter zich dicht, maar het waren wel de Salesianen die ervoor zorgden dat onze praatgast niet zo lang geleden de Ronde van Vlaanderen voor amateurs uitreed en een halve marathon liep.

Opvallend is dat je afkomstig bent uit Oostnieuwkerke op bijna 30 kilometer van Kortrijk maar toch in Don Bosco belandde op je vijftiende. Welke redenen zit daar achter?

Destijds sprak je in het middelbaar van de lagere cyclus (eerste drie jaren) en de hogere. Op mijn twaalfde startte ik in het college van Roeselare om in DBK te belanden in het vierde middelbaar. In die tijd reed een bus door het zuiden van West-Vlaanderen die op zondagavond overal leerlingen ging oppikken. Hij stopte ook in mijn dorp. Ideaal voor mijn ouders die ervoor kozen om me op internaat te sturen. Een familielid van mijn moeder had contacten met één van de Salesianen en zo leerden we de school kennen. Mijn ouders waren snel overtuigd.

Waren er veel leerlingen die toen van heinde en ver naar DBK kwamen?

Ik herinner me dat die bus op zondagavond toch redelijk vol zat. Dat we werden opgehaald en teruggebracht op zaterdagvoormiddag, was eigenlijk supergemakkelijk voor alle ouders. Anderzijds ben ik hen wel dankbaar, want op het internaat beleefde ik de tijd van mijn leven. Daar zorgde een triumviat van Salesianen voor : Jos Grégoire, Fons Ceustermans en Phil Willemsen die zich met hart en

ziel over ons ontfermden. Die drie maakten het mooie weer, aangevuld door leken als Bernard Verstraete, Jean-Jacques Pieters en Toon Muys.

Hoe gingen de Salesianen om met pubers in die tijd?

Het was de perfecte combinatie van een zekere vrijheid die noodzakelijk was in de jaren '70, veel sport en vooral veel enthousiasme. Dat laatste vond je ook terug bij de leken in het lerarenkorps. Was je niet goed in Latijn of wiskunde, dan begreep men dat. Leerkrachten zochten samen met jou de richting die je beter lag of dat vak waar je wel goed in was. Dat was vaak niet-schools gericht: woordkunst, toneel, tafeltennis of biljart. De aanpak van de Salesianen was compleet anders dan de begeleiding die ik in Roeselare had gekregen. Die typische pedagogische stijl in DBK was uniek, er werd niet te veel gefocust op wat verkeerd liep, dreigementen met straffen bestonden niet. Iedereen stimuleerde het positieve. Ik heb pas later ingezien dat de bekende assistentiegedachte eigenlijk een heel belangrijk aspect is in de opvoeding van jongeren: de leerlingen nabij zijn en ondersteunen. Dat deed men toen via sport, spel, toneel of muziek. Die aanpak werkte. Een appreciërende stijl die talenten tot bloei bracht. Zo kon je je persoonlijkheid in alle vrijheid ontwikkelen. Ik gaf zelf dertig jaar les aan ingenieursstudenten aan de universiteit, ik kon redelijk snel de leerlingen eruit pikken die uit een Don Boscoschool kwamen. Vaak waren dat de jongens en meisjes die in jeugdbewegingen actief waren als leiders en leidsters, het waren vaak mensen met een openheid voor anderen, die positief in het leven stonden.

Het leven op het internaat was wellicht een wereld op zich wellicht.

Ik heb veel goeie herinneringen aan mijn internaatsperiode. Fons Ceustermans was een woelwater op de speelplaats, hij was altijd present op het voetbalveld maar was eigenlijk helemaal geen goeie speler (lacht). Hij had voor iedereen een goed woord over. Jos Grégoire was dan weer wel een sportief type, hij was toen al eind de 40, maar deed nog stevig mee. Hij was eerder een stillere man, maar hij heeft me aangezet om altijd te blijven sporten. Dat ik als zestiger de Ronde van Vlaanderen voor amateurs uitreed of koos om een halve marathon te lopen is mee aan hem te denken. Tot slot was er ook Phil Willemen die ook altijd bereid was om te voetballen, maar ook hij had andere talenten. Op zijn manier was hij ook heel aanwezig tussen de jongeren.

Was je eigenlijk een voorbeeldige leerling?

Ik was een degelijke student maar zeker niet de beste. Later bleek trouwens dat de primussen in de diverse jaren niet altijd het meest voorname parcours zouden afleggen eens ze hogere studies begonnen. Het is soms eigenaardig hoe het met sommigen is gelopen. In die tijd kregen we les in kleine groepen, in het afstudeerjaar zaten we bij voorbeeld maar met negen in Latijn-wetenschappen, in de afdeling Latijn-wiskunde studeerden er toen drie studenten af. Uit die periode heb ik nog af en toe contact met Bart Jonckheere uit Poelkapelle.

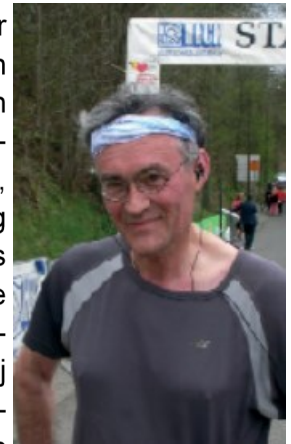
Welke DBK-figuur uit die tijd heeft op jou de grootste indruk nagelaten?

Ik kies hier toch voor Fil Willemen. Hij is een beetje de verpersoonlijking van hoe een Salesiaan in mijn ogen moest zijn. Daarnaast schreef hij ook erg mooie poëzie. 'Vreugdebloemen' is een boekje dat ik nog altijd heb. Phil was ook de man die tijdens de morgenwijdungen liedjes van The Beatles en de Vlaamse kleinkunst liet horen en daarover iets vertelde. Hij kon dat als de beste, hij was een enorme redenaar en hij vertelde altijd met veel enthousiasme. Popmuziek gebruiken tijdens een bezinning, dat was voor die tijd redelijk vernieuwend en een echte openbaring. Daar werd echt naar geluisterd.

Het was de tijd dat de muzische vorming in en buiten de lessen volop werd beleefd.

Wetenschapsleraar Jean-Jacques Pieters bracht STEVEN VERHAMME

soms muzikanten mee naar school waarbij ze optraden voor de leerlingen. Er waren filmfora waarbij we een heleboel films leerden kennen, zelfs tijdens de vakanties gingen we daarmee door. Fons Ceustermans organiseerde tijdens de zomermaanden heuse bouwkampen waarbij hij ons pubers met de moto leerde rijden. De Don Boscola was daar ideaal voor (lacht).

Waarom heb je nadien voor theologie gekozen?

Op mijn achttiende was ik behoorlijk enthousiast om zelf Salesiaan te worden en samen met mij nog vier andere jongens, maar ik mocht uiteindelijk niet van mijn ouders. De jongste broer van mijn moeder was priester en die heeft ervoor gezorgd dat ik uiteindelijk in het Groot-Seminarie van Brugge belandde. Na mijn periode in DBK heb ik daar een tijd verbleven, maar ben nooit gewijd. Na vier jaar vertrok ik er en verhuisde naar Leuven. Ik zette daar mijn studies theologie verder. Ik kwam er Roger Burggraeve tegen met wie ik nadien 20 jaar heb samengewerkt. Die link met de Salesianen bleef daardoor bestaan.

Wat doe je anno 2021?

Ik ben een van de vijftien decanen verbonden aan de faculteit theologie en religiewetenschappen van de KUL. In de zomer van 2022 kan ik met pensioen. We hebben momenteel 800 studenten uit 70 verschillende landen waaronder ook een paar jonge Salesianen uit Afrika en Azië. We hebben zowat 200 personeelsleden en dat zorgt ook voor een grote financiële verantwoordelijkheid. Daarnaast is er het onderwijs dat zich verder ontwikkelt. Er wordt overwegend voor de rooms-katholieke godsdienst gekozen maar er zijn ook joodse en islamprofessoren aan het werk. Zelf geef ik ook nog wat les aan de burgerlijke ingenieurs. Die krijgen van mij het vak 'deontologie van de ingenieur', daarnaast verzorg ik de cursus milieu-ethiek aan de bio-ingenieurs. Dat gebeurt momenteel allemaal vanop afstand, maar wees gerust, ik ben ermee vertrouwd (lacht).

Op de koffie bij oud-leerlingen...

Steven Verhamme

REBECCA KINTS

Rebecca Kints belandde in DBK in 1989. Het was het jaar na het eeuwfeest ter herdenking van het overlijden van Don Bosco. Zes schooljaren later zou ze afstuderen en zelf kiezen voor een loopbaan in het onderwijs. Ze gaf enthousiast Nederlands in de tweede graad tot een hard verdict een abrupt einde van die carrière inluidde: multiple sclerose. Ondertussen vond Rebecca in het schrijven van kinderboeken een nieuwe roeping. Een hoopvol verhaal dat beklijft.

Je woonde als tiener in Sint-Denijs, maar toch kwam je naar Don Bosco. Vanwaar die keuze?

Schoollopen in Kortrijk was inderdaad niet vanzelfsprekend. Normaal gezien zou ik in mijn eigen gemeente de lessen volgen, maar mijn oudere zus Bianca moest op een bepaald moment veranderen van school en koos voor DBK. Ik ben haar toen gewoon gevolgd en kwam zo in de Don Boscolaan terecht. Wij kenden werkelijk niemand toen we aankwamen, maar vonden uiteindelijk onze weg. Ik ben gestart in de Latijnse, volgde die richting vier jaar om daarna over te stappen naar de natuurwetenschappen. Op mijn achttiende koos ik er dan voor om leerkracht te worden. Ook in het secundair onderwijs.

Was je een voorbeeldige leerling?

Ik startte in het Latijn. Als leerling was ik geen topvoorbeeld op vlak van studeren. Ik kon in die periode moeilijk om met druk en soms was ik een puber die wel eens kon tegenwringen (lacht). Samen met een niet zo evidente thuissituatie zorgde dat ervoor dat ik het na vier jaar voor bekeken hield in de Latijnse. Van mijn overstap naar de wetenschappen heb ik achteraf zeker geen spijt gehad.

Hoe kijk je terug op je zes jaar in Kortrijk?

Het was echt een zalige tijd! De eerste twee jaren waren een zoektocht; ik liep wat verloren, maar

werd heel goed opgevangen. Dat had vooral te maken met de openheid die ik mocht ervaren op school. Als onbekende werd ik geleidelijk aan opgenomen in de groep. De speelplaatswerking, het JOS, bood toen elke dag een fijne activiteit aan. Ik voelde me hier-

door sneller op mijn gemak. Bovendien stonden er ook altijd mensen voor je klaar, als je 't als leerling moeilijk had.

Welke leerkrachten staken er toen bovenuit en hebben jou geïnspireerd?

Twee namen die ik hier wil noemen zijn zeker die van Luc Beelprez en Bea Maenhout. Luc, de voormalige adjunct-directeur, heeft altijd in mij geloofd ondanks het feit dat ik niet altijd het makkelijkste meisje was om mee om te gaan. Hij heeft me terug op het rechte pad geholpen. Bovendien kreeg ik in het vijfde jaar klierkoorts en dat was best ingrijpend. Ik ben een hele tijd afwezig geweest op school en ik vreesde dat ik mijn jaar zou moeten overdoen, maar Luc toonde veel vertrouwen, ook al was ik een speelvogel. Bea had een heel bijzondere manier van lesgeven, ze stond daarom alom bekend, maar ook haar menselijkheid maakten van haar een bijzondere leerkracht. Mijn thuissituatie was niet top en dat had ze ergens door dankzij een soort zesde zintuig. Ze heeft me toen echt door die moeilijke periode heen geholpen. Ze heeft me bovendien geïnspireerd in mijn manier van werken als leerkracht. Ik vind lesgeven op zich belangrijk, de leerlingen moeten aan bepaalde competenties voldoen. Anderzijds is het welzijn van de jongere ook zo belangrijk. Daarin heeft Bea in mijn geval een cruciale rol gespeeld.

Op je achttiende ben je zelf naar de normaal-school gegaan. Heeft Don Bosco daar iets mee te maken?

Ik wist op het einde van mijn laatste jaar totaal niet wat ik wou gaan doen met mijn leven. Het CLB adviseerde me om in het onderwijs te stappen. Toen ik dat vertelde aan mijn vrienden, stond iedereen versteld. Eens ik begon aan de opleiding, was dat een openbaring en bleek het al snel de juiste keuze. Na mijn diplomering deed ik interims over het hele land. Ik verzeilde zelfs in Dilbeek. Het publiek is daar compleet verschillend van de leerlingen die we hier in Zuid-West-Vlaanderen hebben. Dat was best een uitdagende leerschool, maar het heeft me wel veel geleerd. Uiteindelijk belandde ik terug in Zwevegem en kon ik in Rhizo terecht. Ik heb er jaren met passie gewerkt. Lesgeven was niet het enige belangrijke. De aandacht voor de jongere is voor mij altijd belangrijk geweest. Een kind dat niet goed in zijn vel zit, kan je duizend systemen aanleren om beter te studeren, maar je moet vooral aandacht hebben voor het welbevinden van de jongen of het meisje. Die visie heb ik toch vooral opgedaan in DBK.

Je gaf les tot het noodlot toesloeg. Op een dag kreeg je de diagnose multiple sclerose.

Op een bepaald moment kreeg ik last met mijn zicht. Met mijn linkeroog zag ik plots maar de helft van het beeld. Na analyse bleek ik MS te hebben. Veel mensen denken dat het een spierziekte is, maar het gaat in wezen om een aandoening aan de zenuwen.

In mijn geval zijn die in mijn ledematen aangetast. Die zal ik dus steeds minder kunnen gebruiken. Het moeilijke aan de ziekte is dat het niet blijft stilstaan. Je moet constant inboeten. Het stopt nooit. Ondertussen is MS een belangrijk stuk van mijn leven geworden, maar ik laat de ziekte mijn bestaan niet overheersen.

Meer nog, je ontdekte onlangs een verborgen talent. Je schreef een eerste kinderboek. Hoe zijn Finn & Fran ontstaan?

Dat heeft alles te maken met mijn levensloop. In 2013 werd ik verplicht om door mijn MS vervroegd met pensioen te gaan. Ik wou echter niet stil blijven zitten. Een vriendin van mij die in een gelijkaardige situatie zit, kan heel goed tekenen. We hebben elkaar gestimuleerd om samen een boek te maken. Kim is een oud-leerlinge van mij. We zijn elk onze eigen weg gegaan, maar hielden altijd contact. Op een bepaald moment zijn we elkaar toevallig tegengekomen en zijn we ook vriendinnen geworden, ook al is ze tien jaar jonger dan ik. Kim heeft een opleiding grafische vormgeving maar is dus vooral een tekentalent. We spraken af dat zij de tekeningen zou maken en ik het verhaal zou schrijven om zo samen tot een boek te komen. Ik verzamelde een aantal ideeën als een soort kapstok. Van daaruit ben ik dan een verhaal gaan bouwen. De grootste uitdaging was het vinden van de juiste kindertaal. Ik gaf lang les aan pubers en die wereld is compleet verschillend. Ik moest me telkens afvragen of wat ik schreef op het niveau van twee- tot zesjarigen zat. Dat was een heel proces. Het leuke aan het hele project was ook dat we alles zelf in handen namen. Van het maken van het boek tot het verkopen ervan.

Je stond jaren tussen tieners. Heb je dan geen zin om jeugdromans te schrijven voor hun leeftijd?

Ik zou dit wel zien zitten, maar ondertussen zit onze tandem stevig in elkaar en voelen we ons goed bij het genre dat we nu brengen. We zijn trouwens nu al bezig met het tweede boekje van Finn & Fran. Misschien wordt het wel een reeks (lacht). Zeg echter nooit nooit. We zien wel wat de toekomst brengt.

Met het boek wil je ook duidelijk maken dat je ondanks je beperking dat je nog meetelt in de maatschappij.

Voor mij is het schrijven van dit boek toch wel een statement. Door mijn ziekte word ik toch een beetje in een hoekje geduwd. Ik heb daar niet voor gekozen. Ik blijf met opgeheven hoofd rondlopen. Ook mensen met een beperking tellen mee. Ik kan nog iets betekenen in de maatschappij en anderen leesplezier laten beleven. Het is iets wat ik doe met volle passie.

Hoe probeer je ondanks die ziekte kleur te geven aan je leven?

Ik probeer vooral een zeker optimisme uit te stralen. Als ik mijn hoofd laat hangen, beïnvloedt dat mijn directe leefomgeving. Ik kan het me niet permitteren ten opzichte van mijn man en dochter. Zij hebben er ook niet voor gekozen. Al moet ik rollend door het leven, ik blijf er iets van maken.

Je gaf jarenlang les in het middelbaar, maar moest noodgedwongen stoppen. Hoezeer mis je het om voor de klas te staan?

Dat gemis is er nog altijd, maar het slijt. Vooral de omgang met leerlingen mis ik enorm. Lesgeven is één ding, maar mogen optrekken met tieners vond ik even waardevol. Soms kom ik wel eens een oud-leerling tegen en dan doen die babbels me veel plezier. Ik ga af en toe langs in mijn oude school in Zwevegem en dan voel ik heimwee. Ik ben echter geen zwartkijker, de situatie is wat ze is en we vinden wel iets anders. Met het schrijven heb ik alvast een nieuwe passie gevonden.

Tot slot, je dochter Yana is oud-leerling die twee jaar terug aan de Don Boscolaaf afstudeerde. Hoe gaat het met haar?

Prima! Ze zit momenteel in haar tweede jaar criminologie. Ze is een jonge vrouw die er echt wil voor gaan. Haar droom is om jongeren te begeleiden die in contact kwamen met drugs. Mensen die het moeilijk hebben vooruit helpen. Daar ben ik als mama heel trots op.

STEVEN VERHAMME

Op sociale media kan je Finn & Fran volgen op Instagram en Facebook.

Het boek kan aan 17,95 euro besteld worden via finnenfran@gmail.com.

E-TWINNING

Dit jaar hebben 25 Vlaamse scholen het eTwinning School Label voor 2021-2022 kunnen bemachtigen. Bij dat groepje zit ook het Don Boscollege Kortrijk.

Joris Van Meerhaeghe legt uit wat eTwinning juist is en waarom het Don Boscollege Kortrijk dit label gekregen heeft.

Wat is eTwinning?

eTwinning is een online community voor scholen in Europa. Leerkrachten uit de deelnemende landen gebruiken hulpmiddelen om met elkaar in contact te komen, ideeën en praktijkvoorbeelden uit te wisselen, samen te werken in groepen, samen te leren tijdens online leerevenementen en projecten uit te voeren.

Vanaf nu mag het Don Boscollege Kortrijk zich dus een eTwinning School noemen, een hele eer. "Onze school heeft reeds een aantal jaren ervaring met internationaliseren via het vroegere Comenius-programma en zijn huidige opvolger Erasmus+", legt leerkracht Joris Van Meerhaeghe uit. "Elk jaar lopen er op school een aantal eTwinning-projecten waarbij leerlingen online samenwerken. Leerlingen kunnen ook deelnemen aan internationale workshops via het KA2-programma en leerkrachten scholen bij via KA1 in het buitenland."

Persoonlijke ontwikkeling

De school is ervan overtuigd dat internationalisering bijdraagt aan leeropbrengsten als wereldburgerschap, interculturele competenties, 21e-eeuwse vaardigheden en vooral persoonlijke ontwikkeling. "De kennis en vaardigheden die leerlingen opdoen tijdens deze projecten, stellen hen in staat om te communiceren, samen te werken en te reflecteren in uiteenlopende internationale contexten."

Het eTwinning School Label is voor het Don Boscollege Kortrijk een erkenning voor de integratie van eTwinning in zijn beleid en onderwijs. "Het label erkent en prijst de betrokkenheid, het engagement en de toewijding van individuele eTwinners en van de hele school, waarin teams van leerkrachten en leerlingen samenwerken aan kwaliteitsvolle eTwinning-projecten met aandacht voor de inzet op digitale middelen en eSafety."

Buitenwereld naar binnen halen

"Onze leerlingen leren niet alleen uit boeken, laptops of computers, maar ook door de buitenwereld naar binnen te halen en andersom. Online samenwerken met Europese collega's en hun leerlingen levert mooie dingen op", gaat Joris verder. "Je hoeft niet per se ingewikkelde activiteiten te organiseren of nieuwe technologieën te gebruiken om tot mooie leerresultaten te komen. Met eTwinning kan je een Europees project in eenvoudig in je lessen integreren. De werkwijze, het onderwerp en de duur bepaal je helemaal zelf met je projectpartner. Je zorgt in de projecten voor een goed evenwicht tussen het gebruik van ICT en activiteiten in de klas en bij voorkeur sluiten de projecten aan bij de nationale leerplannen van de scholen die in het project meewerken. Betrek de leerlingen in het project en vraag hen wat ze graag willen leren over of van hun leeftijdsgenoten in de partnerschool. Keep it small and simple."

Ook voor de leerkrachten zelf is eTwinning een meerwaarde. "Het mooie is dat je er ook als leerkracht en team veel van leert", besluit Joris. "Je leert om verder te kijken dan je eigen school en eigen onderwijscultuur. Je kan samenwerken met leerkrachten uit 40 Europese landen, ideeën en praktijkvoorbeelden uitwisselen, samenwerken in groepen, samen leren tijdens de online leerevenementen en projecten uitvoeren."

O & O

Ondanks het moeilijke corona-schooljaar met lessen die wegvielen omwille van verlengde vakanties, deeltijds afstandsonderwijs, quarantaine voor sommige leerlingen, hebben de leerlingenteams toch hun projecten tot een goed einde kunnen brengen. Om hen wat tijd te besparen vroegen we hen deze keer niet om zelf een artikel te schrijven voor @DBK. Toch willen we tonen, mede als erkenning van onze opdrachtgevers, aan welke boeiende opdrachten de leerlingenteams in het tweede semester gewerkt hebben.

Onderzoek op een locatie in Kortrijk de luchtkwaliteit, in het bijzonder de concentratie fijnstof en sensibiliseer hierover aan de hand van een filmpje.

Eén van de STEM opdrachten ging over het onderzoeken van de luchtkwaliteit op verschillende locaties in Kortrijk, in het bijzonder het meten van de concentratie fijnstof. Elke groep deed de meting op één locatie en assembleerde de fijnstofsensor. Elke locatie kwam overeen met een specifieke omgeving: een woonwijk, een industriegebied, gebied met hoge verkeersintensiteit, een open ruimte en een bosrijk gebied. Vervolgens gingen de leerlingen aan de slag met de meetresultaten om de inwoners van de stad Kortrijk hierover te sensibiliseren om zo de concentratie aan fijnstof te doen dalen. Dit deden ze in de vorm van een zelfgemaakt filmpje dat twee minuten duurt en nadien ook gebruikt zal worden door de stad Kortrijk. Voorbeelden zijn: sensibilisatie rond (de juiste manier van) hout stoken, afspraken maken rond mobiliteit/infrastructuur, kwetsbare groepen betrekken, renovatiebegeleiding promoten... De filmpjes waren erg origineel en inhoudelijk goed onderbouwd.

Ontwerp en maak een digitale manometer voor laryngectomie patiënten, in opdracht van: Dirk Vanneste, logopedist-stemtherapeut en met dank aan de patiënten die het toestel kwamen uittesten op school.

Een logopedist speelt een belangrijke rol bij de revalidatie van de laryngectomie patiënten. De logopedist leert de patiënt opnieuw spreken, ruiken en het snuiten van de neus. Voor deze laatste twee activiteiten maakt hij gebruik van een manometer. De patiënt leert namelijk door een mondbeweging de druk te verhogen of te verlagen in de mondholte zodat de luchtstroom opnieuw via de neus plaatsvindt.

O & O

Met een druksensor en Arduino hebben leerlingen een prototype van een digitale manometer ontwikkeld. De leerlingen hebben volgende hindernissen moeten nemen:

- een druksensor laten communiceren met Arduino. Hierbij leren de leerlingen programmeren.
- de meetgegevens binnenhalen in Excel en omzetten in grafieken;
- een neusolijf maken die aansluitbaar is op de druksensor;
- een handig doosje maken om de kwetsbare onderdelen in op te bergen;
- een overzichtelijke handleiding opstellen zodat de logopedist hier mee aan de slag kan.

Op de foto zie je de try-out van deze digitale manometer. De patiënten en de logopedist waren alvast tevreden. Het voordeel voor de patiënt is dat er door dit toestel waarden worden gegenereerd die digitaal bewaard kunnen worden. Zo kan de patiënt zijn vorderingen bijhouden.

Een verder wenselijke ontwikkeling zou kunnen zijn dat we de waarden via bluetooth inlezen op een app. Misschien kunnen we dit realiseren in volgend project!

Ontwerp het STEM/O&O rapport 2.0: Business Intelligence: modelleren van input & output via diverse Office365 Tools

In samenwerking met: Ann Deraedt, Digital Skills in Business, HOWEST

In coronatijden was het niet eenvoudig om potentiële opdrachtgevers te zoeken en bezoeken. Vandaar dat we een opdracht in eigen huis gezocht hebben. We vroegen de leerlingenteams om met Office365 - applicaties een rapport te maken waarop alle beoordelingen van thema's en individuele leerlingen op vlak van product en proces kunnen ingegeven worden. Bovendien moeten ook de gegevens van de peerevaluatie waarin de leerlingen hun teamgenoten beoordelen in cijfers en in tekst mee verwerkt kunnen worden. Het uiteindelijke doel is dat er met zo weinig mogelijk manuele manipulaties een individueel STEM O&O rapport met alle informatie per leerling uit de printer rolt. Onze leerlingen werden bijgestaan door studenten van de Howest.

Ontwerp een lespakket STEM voor eerste graad middelbaar onderwijs, in opdracht van: vzw Doerak

Omdat de Kinderboerderij Van Clé haar activiteiten wil moderniseren en uitbreiden, verhuisden ze op 1 juli 2019 naar 'Hoeve te Coucx' in de Cannaeertstraat 30 te Marke. De achterliggende vzw werd omgedoopt tot Doerak vzw en is nog in volle vernieuwing. De organisatoren willen dat de vzw zich niet langer als kinderboerderij profileert, maar eerder als een plaats waar mensen van alle leeftijden de natuur kunnen beleven. Ze gaven volgende opdracht aan onze leerlingen: ontwerp een STEM-activiteit, een lespakket, voor een klas van 25 leerlingen uit de eerste graad van het middelbaar onderwijs. Dat kan doorgaan in Hof te Coucx en het maakt gebruik van de natuurlijke omgeving op de site. Het lespakket moet aansluiten bij hun vernieuwde visie en bij leerplandoelen van alle onderwijsnetten van het middelbaar onderwijs. Als thema konden de teams kiezen tussen fotosynthese en compost

O & O

Na overleg met de STEM-leerkrachten eerste graad van het Don Boscollege bleken er op het vlak van stemprojecten nog maar weinig lespakketten te bestaan.

Ontwerp een automatisch bewegend model dat de MySleeve add-on op beurzen demonstreert

My Add On pimpt krukken en rolstoelen, niet alleen om ze mooier te maken, maar ook comfortabeler en handiger in gebruik. Dit door het ontwerpen van universele opzetstukjes (add-ons) die passen op allerlei soorten krukken, rolstoelen, rollators etc. Een mooi voorbeeld is de MySleeve add-on. Wist je dat iemand die krukken moet gebruiken, pijnlijke handen krijgt en dat die krukken dagelijks gemiddeld 30 keer vallen? De MySleeve wordt over de handvaten van de kruk geschoven. Het is zachter voor de handen en biedt een oplossing voor het dagelijks vallen van de kruk.

Marie Van den Broeck is CEO en improver van My Add On. Ze staat geregeld op beurzen met haar producten om potentiële klanten te overtuigen van haar product. Als ze uitleg geeft aan geïnteresseerden, kan ze geen demonstratie geven voor andere passanten die dan de stand voorbijlopen zonder te weten welk prachtig product My Add On aanbiedt. Een werkend automatisch model dat continu demonstreert hoe je met de ene kruk de andere opraapt, zou daarom een duidelijke meerwaarde voor haar bedrijf betekenen. De opdracht voor onze leerlingen was dan ook duidelijk: Ontwerp een automatisch bewegend toestel dat de werking van de MySleeve add-on continu demonstreert op de beurs.

Met de gewaardeerde steun van CM Goed thuiszorgwinkel Kortrijk voor de krukken, autobedrijf Hubert voor de motoren en Vives en ScioTecq voor de elektronica-expertise en ondersteuning.

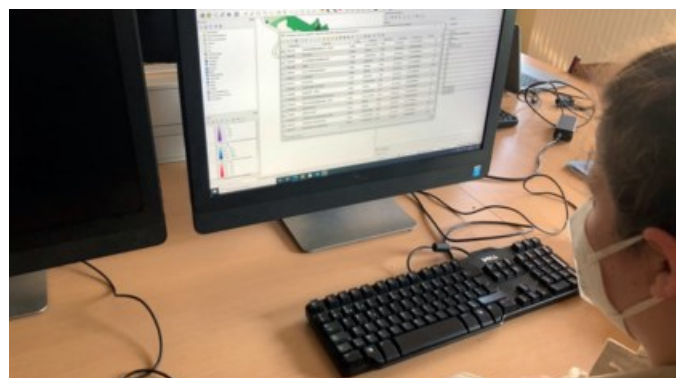
autobedrijf HUBERT

My Add On

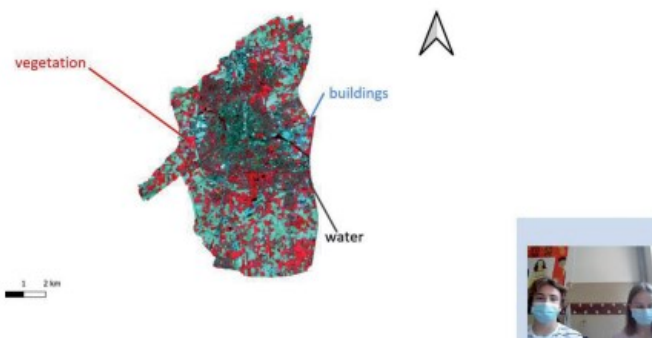

geworden. In het Engels geven de leerlingen uitleg over hoe ze uit de zelfgemaakte kaarten het belang van groen tijdens een hittegolf in de stad kunnen vaststellen. Deze presentaties zullen getoond worden op de conferentie en wie weet, halen we een mooie prijs binnen. Het is nog even afwachten.

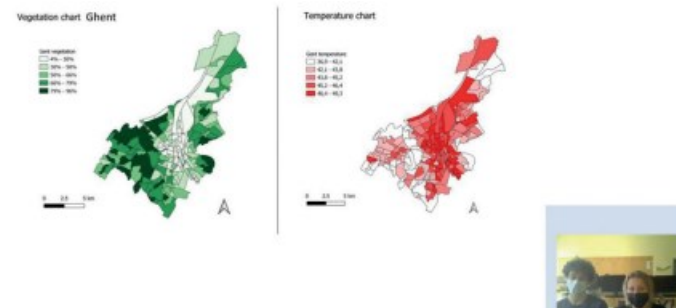
Van 11 tot 16 juli gaat in Brussel het International Geoscience and Remote Sensing Symposium door. Dit is één van de belangrijkste Remote sensing conferenties waar onderzoekers hun huidige activiteiten van aardobservatie voorstellen. Voor het eerst worden ook leerlingen uit het secundair onderwijs betrokken in het educatief luik van de conferentie via een project met als thema: Groen in de stad. Per provincie zijn er 5 deelnemende scholen, waaronder onze school.

Siena heeft de attribuentabel bij de kaartlaag geopend.

Via het project zijn de leerlingen van het vijfde jaar wetenschappen aan de slag gegaan met satellietbeelden en maakten ze kennis met GIS (Geografische informatie systeem). Zo leerden de leerlingen de meerwaarde van GIS ten opzichte van de klassieke kaarten kennen: namelijk dat je gegevens uit verschillende bronnen via de computer kunt koppelen aan een bepaalde locatie.

Sébastien en Hanne leggen uit wat je op dit valse-kleurenbeeld kan waarnemen.

Op die manier hebben de leerlingen zelf: gegevens uit satellietbeelden en een database leren in kaart brengen of visualiseren; statistische en geografische analyses leren maken; verschillende kaarten digitaal met elkaar leren vergelijken.

Jarne en Diede vergelijken de eigen gemaakte kaarten van Gent.

Om dit onderzoek terug aan de conferentie te kunnen koppelen, is dit een vakoverschrijdend project

FAMILIENIEUWS

OVERLIJDEN VAN

Hans Delabie (°1972- +5 december 2019), oud-leerling DBK 1990, echtgenoot van Nele Vergote, vader van leerlingen Robin en Rune, broer van oud-leerlingen Pieter (1986), Isabelle (1989) en Sophie (1991), oom van oud-leerlinge Stéphanie Remy (2014)

Maria Remmerie (°1933 - +26 december 2019), weduwe van Jacques Couckuyt, moeder van oud-leraar Kurt Vroman en van lerares Lieve Couckuyt, grootmoeder van oud-leerlingen Bruno (2007), Bavo (2012) en Simon (2013) Vroman

Jacques Vandekerckhove (°1947 - +7 januari 2020), weduwnaar van Ginette Verplancke, partner van Odette Van Tieghem, , vader van Stefaan en Katelijn, zuster van Don Bosco, oud-onderhoudsman van DBK

Edithe Vande Velde (°1937 - +31 januari 2020), grootmoeder van leraar Matthias Bogaert
Luc De Vlieger (°1959 - 3 februari 2020), echtgenoot van Anne Delobelle, vader van oud-leerlingen Kim (1996), Lore (1999) en Niels (2005), leraar van DBK

Gilbert Depraetere (°1926 - +17 februari 2020), weduwnaar van Odette Mat, grootvader van oud-leerling Bart Vercaempst (2000), overgrootvader van leerlingen Laura en Louis Vercaempst

Magda Cortvriendt (°1948 - +22 april 2020), echtgenote van Jacques Vanpoucke, moeder van lerares Ellen Vanpoucke (+), grootmoeder van leerlingen Vandenbogaerde Lauren en Matteo

Frans Cottenie (°1942 - +10 mei 2020), echtgenoot van Maria Planckaert, grootvader van lerares Anne Crepel en van Wim Ameel.

Michel Deschildre (°1928 - +30 juli 2020), echtgenoot van Lea Bossaert

Marino Broidioi (°1967 – +10 augustus 2020), echtgenoot van oud-leerlinge Nele Houtekier (1995), papa van leerlingen Freya, Thore en Siebe, schoonbroer van oud-leerlingen Thomas (1998), Lies (1992) en Tine (1992) Houtekier , van oud-leerling Brecht Ketels (1994), van oud-leerlinge Femke Deschamps (2001)

Albert Buyck (°1928 - +16 augustus 2020), echtgenoot van Denise Naessens, vader van oud-leraar DBK Philippe Buyck, grootvader van oud-leerlingen Wouter (2002) en Liesbeth (2004) Buyck

José Hanssens (°1935 - +22 september 2020), Salesiaan-Priester van Don Bosco

Jozef Hanssens (°1930 - +14 oktober 2020), echtgenoot van Marie-Josephe Debergh, echtgenoot van Marie-Josephe Debergh, vader van leraar Pieter (+) Hanssens, schoonvader van opvoedster Mieke Nottebaere, grootvader van oud-leerlingen Heidi (2002), Saskia (2002) en Jolien (2003) Hanssens

FAMILIENIEUWS

Walter Dumortier (°1943- +11 november 2020), schoonvader van leerkracht Dirk Volckaert.

Ivonne Espeel (°1929 – 17 november 2020), grootmoeder van lerares Cleo Taveirne

Chantal Papeguay (°1953), grootmoeder van leerlingen Lucie (4F) en Charlotte Ovaere (2E), overleden op 26 maart 2021

Noël Dobbelaere (°1942), grootvader van leerlingen Thomas Dobbelaere (2e), Noemie (5e) en Louise Vanderweghe (1e), overleden op 10 april 2021

Staf Leuckx (°1931), salesiaan-priester van Don Bosco, overleden op 24 april 2021

Denise Naessens (°1929), moeder van oud-leraar Philippe Buyck, grootmoeder van oud-leerlingen Wouter en Liselot Buyck, overleden op 19 december 2021

Norbert Vanderheeren (°1945), grootvader van leerlinge Juline Vanderheeren (5c1), overleden op 15 mei 2021

Simonna Verlinde (°1924), overleden op 11 juni 2021.

Gilbert Staelens (°1937), schoonvader van leerkracht Joris Van Meerhaeghe, overleden op 13 juni 2021

GEBOORTE VAN

Aster, geboren op 1 februari 2020, zoontje van oud-leerlingen Roderik Desramault (2010) en Jennis Dujardin (2010), kleinzootje van Nathalie Kerckhove en Hans Desramault, medewerkers van Don Bosco

Marie-Alix, geboren op 28 februari 2020, dochtertje van opvoedster Féline Vanderbeke en Brecht Vergracht, zusje van Maurice

Noor, geboren op 20 april 2020, dochtertje van lerares Marie Mertens en Michiel Lesage, zusje van Laure

Laura, geboren op 7 mei 2020, dochtertje van David Schietgat en Ine D'haene (2009), zusje van Matthijs en Lukas

Isa, geboren op 4 juli 2020, dochtertje van leraar Bram Van Beneden en Barbara Deceuninck, zusje van Gust

FAMILIENIEUWS

Flora, geboren op 9 juli 2020, dochtertje van oud-lerares Elien Wille en Dries Bonte

Anna, geboren op 9 juli 2020, dochtertje van opvoeder Stijn Vandenhende en oud-leerlinge Willemien Vermeersch (2009), zusje van Leon

Ernest, geboren op 14 september 2020, zontje van lerares Elisa Cornelus en Gilles Vernou, broertje van Camiel en Leon

Ona, geboren op 10 oktober 2020, dochtertje van lerares en oud-leerlinge Lisa Vandevenne en oud-leerling Peter Denys (2005), zusje van Lou

Nina, geboren op 15 oktober 2020, dochtertje van oud-leerlinge Sara Van Beneden en Kobe De Meersseman

Wolf, geboren op 16 oktober 2020, zontje van oud-leerling Bruno Vroman (2007) en Delight

Emiel, zontje van oud-leerling Jan Vanroose en Fien Dendoncker, broertje voor Lotte geboren op 9 december 2020

Ada, dochtertje van oud-leerlinge Tine Soens en Stijn Devos, geboren op 18 december 2020

Myrthe, dochtertje van oud-leerling Jorgen Deman en Isabelle Corbet geboren op 24 februari 2021

Andres, zontje van leerkracht Jolien Demeyere en Sebastiaan Bonte, broertje voor Mauro geboren op 2 maart 2021

Emma, dochtertje van leerkracht Laurie Nicolaj en David Depaepe, geboren op 20 maart 2021

Ellie, dochtertje van leerkracht Sarah Tertooy en Thomas Vandenbogaerde, zusje van Lena, geboren op 30 maart 2021

Candice, dochtertje van leerkracht Janny Tanghe en Delphine Vandenbilcke, geboren op 26 april 2021

Alba, dochtertje van oud-leerlinge Marlies De Deygere en Patrice Viaene, kleindochter van leerkrachten Renaat De Deygere en Christine Platteau, geboren op 17 mei 2021.

Ida, dochtertje van leerkracht Frederik Houpline en Eva Vanackere, zusje van Sem, geboren op 18 mei 2021

Lili, dochtertje van leerkracht Stef Vansteenberge en Lisa Nolf, zusje van Miel, geboren op 3 juni 2021

SPELLENAVOND

GEZOCHT: HOMO LUDENS (M/V)

voor deelname aan de jaarlijkse spellenavond
van de ouderraad en de oud-leerlingenbond.

Kandidaten zijn welkom op

vrijdag 19 november vanaf 19.30 u. in de eetzaal

Eén dag per jaar ouden de ouderraad en de oud-leerlingenbond zich als fervente aanhangers van de opvatting dat de mens in de eerste plaats een spelend wezen, een *homo ludens*, is.

Hun spellenavond mag gerust een hoogtepunt op de schoolkalender genoemd worden. Je kunt er niet alleen nieuwe gezelschapsspelen leren kennen, het is even goed een prima gelegenheid om andere ouders, leerlingen en leerkrachten in een zeer gezellige sfeer te ontmoeten.

**VRIJDAG 19
NOVEMBER
VANAF 19.30 U.**

GRATIS TOEGANG

ALBION
Speel met Fantasie

Bordspelen - Kaartspelen
Miniatuurspelen

Doomiksestraat 52, 8500 Kortrijk
Manuel Van Hecke 056 32 43 07
www.albiongames.be
info@albiongames.be

De spellen worden helder uitgelegd door de fijne mensen van spellenclub Incognito uit Waregem. Enne... geen paniek, ook wie liever gewoon een kaartje legt, is van harte welkom.

De toegang is gratis en je kunt de hele avond in onze bar terecht voor een democratisch geprijsd drankje en hapje. Last but not least: we organiseren in de loop van de avond een tombola met heel wat schitterende spellen in de prijzenpot (met dank aan spellenwinkel Albion). Inschrijven voor deze unieke avond is niet nodig, noteer wel meteen de datum in je agenda!

Ouderraad en Oud-leerlingenbond
 presenteren i.s.m. spellenclub Incognito

SPELLENAVOND

OLB's Night Out PASTA AVOND

**reünie voor jonge oud-leerlingen
uitgangsjaren 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 & 2021**

zaterdag 16 oktober 2021
vanaf 19u30 - refter Don Boscocollege

3 soorten pasta à volonté
€10 - eerste drankje incl.

**mét optreden van de
TEACHERSBAND
classics-sing-along**

**pasta enkel na inschrijving via
www.olbdbk.be en na overschrijving
(laattijdige betaling enkel geldig
mits voorleggen bewijs)**

Je vindt ons op Facebook onder "Oud-leerlingen Don Bosco Kortrijk"

Blijf op de hoogte : word lid van onze (publieke) groep

DON BOSCO

Don Boscolaan 30
8500 KORTRIJK
tel 056 26 50 50
Email: info@donboscokortrijk.be

Bezoek ons op
www.donboscokortrijk.be

DE WEBSITE VAN DE OUD-LEERLINGENBOND: OLBDBK.BE

Oud-leerlingenbond Don Bosco Kortrijk

[Nieuws](#)
[Foto's](#)
[Agenda](#)
[Contact](#)
[Leden](#)

Pagina 1 [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#) [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#)

Mossel-feest 2018 op 19, 20 en 21 januari 2018

Het jaarlijkse mossel-feest gaat dit jaar door In het weekend van 19, 20 en 21 januari. Inschrijven via mossel-feest.donboscokortrijk.be
Bij het mossel-feest is iedereen welkom. Bovendien bieden we op vrijdagavond voor de afgestudeerde jaren 1983, 1988, 1993, 1998, 2003 en 2008 een voorafgaande receptie aan.

Vind ik leuk 0

Bericht geplaatst op di 19 december 2017 om 21:21

[Meer lezen](#)

Schakel 23 van oktober 2017

Op de koffie met Joost Devriesere; Jubileum DAAV-projecten India; Stem in DBK; Facebook-flitsen

Vind ik leuk 1

Bericht geplaatst op za 02 december 2017 om 18:17

[Meer lezen](#)

vrijdag 22 december 2017

Leden login

E-mail:

Paswoord:

Login

Paswoord vergeten

Account aanvragen

Links

1. [DBK](#)

